Μ. Βλάσσην Γκόρτσιον
Πειραιῶς 27
Ἀθήνας

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Ἔτος Πρῶτον—Ἀριθ. φύλλου 7 | Ἰδιοκτήτης —ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ—Διευθυντής | Τιμὴ Φύλλου Δραχμὴ 1

ΔΕΥΤΕΡΑ
16 ΦΕΒΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν 300
Κοινοτήτων Ἐπαγ. Ὀργαν. 200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 50
» » ἑξάμηνος 30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια 12

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Ἀκολουθοῦντες ἐπακριβῆ τὰς προγραμματικὰς μας κατευθύνσεις διὰ τὴν προβολὴν τῶν γενικωτέρων ζητημάτων, προβάλλομεν σήμερον τὸν Κοινοτικὸν Γραμματέα καὶ τὴν ἀποστολήν του.

Εἶναι ἐκτός πάσης συζητήσεως ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως εὑρίσκεται σήμερα εἰς τὰ χέρια τῶν κοινοτικῶν Γραμματέων εἰς ὅλην τὴν χώραν κυρίως δὲ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ἂν κανεὶς λάβη ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλοὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες στεροῦνται ἐπαρκοῦς μορφώσεως θὰ καταλήξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ κοινοτικὸς Γραμματεὺς εἶναι ὁ κύριος μοχλὸς τῆς διοικήσεως εἰς τὴν κοινότητα.

Αὐτὸς θὰ ὑποδείξῃ τὰς συμφεροτέρας λύσεις διὰ τὰ κοινοτικὰ ζητήματα πάντα βέβαια εἰς τὰ πλαίσια τῶν διαγραφομένων νομίμων διατυπώσεων.

Ποῖος δύναται νὰ ἀγνοήσῃ τὴν τεραστίαν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τῆς ὑπαίθρου; Ποῖος δύναται νὰ παρίδῃ τὴν γόνιμον καὶ παραγωγικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, ὅταν ἐργάζεται ἀπὸ τὸ πρωϊ ἕως τὸ βράδυ, ἄνευ καθοδηγήσεως, μὲ ὁδηγὸν μόνον τὴν εὐσηνειδησίαν καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ χωριοῦ;

Πρὸς τὴν συμπαθῆ αὐτὴν τάξιν τῶν κοινοτικῶν γραμματέων, ἡ ὁποία ἐργάζεται ὑπὸ δυσμενεῖς ἐν πολλοῖς συνθήκας ἡ Πολιτεία καὶ τὸ Κράτος πολλὰ ὀφείλει.

Ὁ Κοινοτικὸς Γραμματεὺς εἶναι ἐπιφορτισμένος νὰ παρουσιάσῃ ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως τοῦ χωριοῦ πρὸς ὅλας τὰς κρατικὰς ἀρχάς.

Ὅλαι αἱ ἀρχαὶ Δικαστικαί, Στρατιωτικαί, καὶ πολιτικαὶ ζητοῦν πάντοτε στοιχεῖα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου των καὶ πραγμάτωσιν τῆς πολιτειακῆς ἀποστολῆς των.

Ἀλλὰ δὲν ἐνισχύει μόνον τὰς κρατικὰς ἀρχάς; μήπως καὶ πρὸς τοὺς συνδημότας αἱ ὑπηρεσίαι εἶναι μικρότεραι;

Πρὸς αὐτὸν θὰ προσφύγουν διὰ πᾶν ζήτημά των καὶ ἀπὸ αὐτὸν θὰ ζητήσουν πληροφορίας καὶ κατευθύνσεις.

Ἀναμφισβήτητα λοιπὸν ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους εἶναι μεγάλη.

Αὐτὸ δὲν ἦτο δυτατὸν νὰ παραβλέψῃ τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως τελοῦν Ἐθνικὸν Ἵδρυμα καὶ δι' αὐτὸ μεταξύ τῶν πρώτων ποὺ ἐφιλοξένησε ἦταν καὶ οἱ κοινοτικοὶ Γραμματεῖς.

Ἡ ἀποστολὴ των εἶναι μεγάλη γιὰ τὸ χωριὸ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ Ἐθνικὸν κύτταρον καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀπὸ πολλοῦ ὁλοκληρωθῆ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ μέτρα τῆς πολιτείας.

Ὁ θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως ποὺ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ 1912 καὶ αἱ βελτιώσεις του καὶ συμπληρώσεις ποὺ ἔγιναν μετέπειτα ὀλίγα πολὺ ὀλίγα προσέφεραν εἰς τὴν συμπαθῆ τάξιν τῶν κοινοτικῶν Γραμματέων, καὶ οὕτω ὁ Γραμματεὺς ἦτο ἕρμαιον τοῦ κομματάρχου κοινοτάρχου.

Τελευταίως ὅμως ἐλήφθη σειρὰ μέτρων ὑπὲρ τῆς τάξεως αὐτῆς καὶ μὲ τὰ ψηφισθέντα πέντε ἀνορθωτικὰ νομοθετήματα ὁ κοινοτικὸς Γραμματεὺς κατέστη ἰσότιμος μὲ τὸν Δημόσιον ὑπάλληλον.

Ἐρυθμίσθη τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας του, ὑπήχθη εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, κατέστη μόνιμος, ἀπηλλάγη τοῦ κινδύνου τῆς ἀπολύσεως καὶ ἐρυθμίσθη τὸ ζήτημα τῆς συντάξεώς του.

Δὲν νομίζομεν ὅτι ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τάξιν αὐτὴν ἐλύθησαν, ἀλλὰ ὅτι καὶ διὰ τοὺς Κοινοτικοὺς Γραμματεῖς ἔγιναν πολλά, οὐδεὶς καλῆς πίστεως δύναται νὰ τὸ ἀμφισβητήσῃ.

Ἀναμένουν ἀκόμα τὴν λύσιν των πολλὰ προβλήματα ὡς α) βαθμολογικὴ ἐξέλιξις β) ἡ ἵδρισις κοινοῦ ταμείου, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι τακτικὴ ἡ καταβολὴ τῆς μισθοδοσίας καὶ νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἂν ἔχῃ εἰσπράξῃ ἡ κοινότης τὰ ἔσοδά της γ) ἡ κατόπιν αἰτήσεώς των μετάθεσις ἀπὸ κοινότητα εἰς κοινότητα καὶ δ) ἡ ἐπέκτασις τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ εἰς τὴν ὕπαθρον.

Ἡ ὁλοκλήρωσις ὑπὸ τῆς πολιτείας τῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν Κοινοτικῶν Γραμματέων ἀποτελεῖ Κοινωνικὴν ἀνάγκην διότι θεμελιώνει τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεως διὰ νέας ἐξορμήσεις των γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὑπαίθρου καὶ τοῦ Ἔθνους γενικώτερον.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΤ ΝΤΑ Σ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Πολλὰ καὶ ποικίλα εἶναι τὰ προβλήματα τῆς ὑπαίθρου. Ἄλλα μὲν ἀπ' αὐτὰ ἐπιζητοῦν τὴν ἐκδήλωση τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν ἄμεση ἐπίλυσή τους ἀλλὰ δέ πρέπει νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ προγραμματισθοῦν, γιὰ νὰ πάρουν κάποια σειρὰ στὴν ἀντιμετώπιση τους, κατὰ τὴν ἀξιολόγησή τους. Γιατὶ θὰ πρέπη χρονιὰ μὲ τὴν χρονιά, νὰ καλλιτερέψουν οἱ συνθῆκες διαβιώσεως στὰ χωριὰ μας, σ' αὐτὴν ἐδῶ μάλιστα τὴν ἀπόμακρη γωνιὰ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, νὰ βελτιώνεται τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν κατοίκων, γιὰ ν' ἀποκτήση τὸ χωριὸ τὴν προπολεμικὴ του χάρη καὶ νὰ κρατήση τὸν κόσμο του ἐκεῖ.

Θὰ προβάλωμε στὸ προσκήνιο μερικὰ ἐπίμαχα θέματα τῶν χωριῶν μας προσπαθώντας μὲ τὴν προβολή τους, αὐτὴ νὰ τὰ καταστήσωμε ἀντικείμενο προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος τῶν ἁρμοδίων καὶ ὑπευθύνων γιὰ τὴν ἐπίλυσή τους.

Ἀρχίζομε ἀπὸ τὴ γενέτειρά μας. Οἱ Ἅγιοι Πάντες ἕνα ἀπὸ τὰ κεντρικώτερα χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας Φιλιατῶν, ὁ πρῶτος ἐνδιάμεσος σταθμὸς πρὸς τὰ χωριὰ τῆς Μουργκάνας, μὲ ἀξιόλογη προπολεμικὰ ἐμπορικὴ καὶ οἰκονομικὴ κίνηση, προπύργιο τῆς Ἐθνικῆς ἰδέας κατὰ παλαιότερο χαρακτηρισμὸ τῶν «Θ Νέων» περνάει σήμερα οἰκονομικὴ κρίση χωρὶς προηγούμενο. Καὶ εἶναι τὰ αἴτια τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς κρίσεως τὰ ἴδια μ' ἐκεῖνα, ποὺ ἐπέφεραν τὴ τετατόπιση τῆς ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ κινήσεως ἀπὸ τὴ μία περιοχὴ στὴν ἄλλη, ἐξ αἰτίας τῶν νέων συνθηκῶν, ποὺ διεμορφώθηκαν μεταπολεμικὰ συνεπεία τοῦ πολέμουτῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου.

Κάτι λοιπὸν θὰ ἔπρεμε νὰ γίνη στὸ διάστημα τῆς τελευταίας πενταετίας, ποὺ νὰ φανέρωνε πώς τὸ Κράτος—ἡ ἐκπροσώπισή του στὸ Νομὸ καὶ στὴν ἐπαρχία—παθολόγος ἰατρὸς ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι τοῦἀρρώστου καὶ ἀκροάστηκε τὸν πόνο του.

Καὶ ἐπειδὴ αὐτὸ τὸ «κάτι» δὲν ἔγινεν ὡς τώρα πρέπει νὰ γίνη ὁπωσδήποτε ἀπ' ἐδῶ καὶ πέρα. Τὶ ὅμως θὰ μποροῦσε νὰ γίνη καὶ σὲ ποιὸν τομέα, δὲν εἶμαι ἁρμόδιος προχειρολογώντας νὰ ὑποδείξω.

Ἡ σύσταση ὡστόσο ἑνὸς γραφείου κσινοτικοῦ γεωπόνου, ποὺ θὰ τὸ διηύθυνε δραστήριος καὶ πονῶν τὴν ὑπαιθρο γεωπόνος μέσης ἢ ἀνωτέρας σχολῆς, εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μου ἀναγκαία. Τὸ γραφεῖο αὐτὸ θὰ εἶχε στὴ δικαιοδοσία του ὅλα τὰ γύρω χωριά, στὴν ἀκτῖνα περιοχῆς τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ. Θὰ μελετοῦσε ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ τόπου τὶς δυνατότητες περαιτέρω ἀξιοποιήσεως τοῦ περιωρισμένου γεωργικοῦ χώρου διὰ τῆς συστηματικῆς ἀναπτύξεως τῆς δενδροκαλλιεργείας, θὰ κατέστρωνε σχέδια καὶ θὰ ὑπέδειχνε τρόπους πραγματοποιήσεώς της. Κοντὰ καὶ δίπλα στὸν ἀγρότη, σὲ κάθε του ἀπορία καὶ ἀνάγκη, θὰ ἦταν ὁ ἄμεσος σύμβουλος καὶ καθοδηγητὴς του, ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τὸ ἄνοιγμα τῶν λάκκων ὡς τὴ συγκομιδὴ καὶ τὴν ἐναποθήκευση ἢ συσκευασία τῶν προϊόντων του.

Δὲν λέμε πὼς ὡς τώρα ἔλειψε ἡ προσπάθεια στροφῆς τῆς γεωργίας πρὸς τὴ δενδροκαλλιέργεια, Γίνεται ὅμως ἀσυντόνιστα, χωρὶς πνοὴ καὶ προοπτική. Μοιράζονται συνέχεια πορτοκαλιὲς μηλιὲς ἐλιὲς ἀλλὰ φυτεύονται χωρὶς καθοδήγηση σὲ ἀπόσταση δύο μέτρων ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη σ' ἐδάφη ἀνήλια, ποὺ κρατοῦν νερὰ καὶ τὰ λοιπά. Μοιράζονται δενδρύλλια γιὰ δενδροκαλλιέργεια ἀλλὰ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ οἱ καιρικὲς συνθῆκες, Καὶ ὁ γεωπόνος; Ποῦ βρίσκεται ὁ γεωπόνος; Στὸ γραφεῖο του, στὴν πολυθρόνα, κοντὰ στὴ σόμπα!...

Καὶ εἶναι νὰ μὴ παίρνη κατόπι ἔξοδα κινήσεως;

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμε στὸ ἑπόμενο.

Φιλιάτες 1-2-95.

«ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ»

ΠΕΝΝΙΕΣ

ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Πρὶν ἀναπνεύση καλὰ καλὰ τὰ πρῶτα μόρια τοῦ ἀέρος τῆς ἐλευθερίας, ἡ ζωὴ τὴν παρέσυρε δέσμια στὸ γάμο. Μὰ εἶναι λοιπὸν δέσμευσι ὁ γάμος; Πάντως δὲν εἶναι πιὰ ἐλευθερία. Δὲν εἶναι ἀσύδοτος κοριτσίστικος ἐτσιθελισμός.

Ἐπαντρεύθηκε λοιπὸν νωρὶς—νωρὶς ἡ κοπέλα καὶ πῆρε ἕναν ἄνθρωπο μπασμένον ἀρκετὰ στὰ χρόνια, τελειόφοιτον τοῦ μαθήματος «πεῖρα» στὸ Πανεπιστήμιο τῆς ζωῆς.

Αὐτὴ ἔμπαινε, αὐτὸς ἔβγαινε. Αὐτὴ ἄρχιζε, αὐτὸς τελείωνε, χάος μεταξὺ τους. Ἄβυσσος ἡ διαφορὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Κουρασμένος ἐκεῖνος ἀπὸ τὶς παντοειδεῖς περιπέτειες, ἄπληστος γιὰ ξεκούρασι σ' ἕνα λιμάνι ὑπήνεμο, ὅπου τὰ σκαμπανεβάσματα νὰ εἶναι ἄγνωστα.

Ξεκούραστη ἐκείνη, διψασμένη γιὰ ζωή, γιὰ περιπέτειες, ἄπληστη γιὰ τρικυμία, γιὰ θάλασσα ἀνοιχτή, γιὰ φουρτοῦνες.

Ὁ ἕνας παντρεύτηκε γιὰ νὰ πεθάνη ἥσυχος.

Ἡ ἄλλη γιὰ νὰ ζήση ἀνήσυχη.

Πῶς νὰ συνεννοηθοῦν;

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ

2ον

Σ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν ἄκαρδο φονιὰ ἦρθαν νὰ ζητήσουν δουλειὰ οἱ δύστυχες χωρικές. Εἶχαν ἀκούσει πολλὰ γι' αὐτόν. Γνώριζαν καλὰ ποιὸς ἦταν . Ἡ ἀνάγκη ὅμως ὅμως τὶς ἔσπρωξε στὴν αὐλή του. Καὶ πῆγαν. Ὁ Ἀγᾶς τὶς ὑποδέχτηκε μὲ χαρά. Εὐχαριστήθηκε ὄχι ἀπὸ καλὴ διάθεση ἀλλὰ γιατὶ θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ τελειώση τὶς δουλειὲς του μὲ λίγη πληρωμή. Πληρωμή!! Εἶναι μιὰ λέξη ποὺ δὲν ταιριάζει ἐδῶ. Ἡ δουλειὰ ποὺ θὰ ἔκαναν τὴν ἐπομένη μέρα θὰ πληρωνόταν μὲ μιὰ ὀκᾶ καλαμπόκι. Ναί. αὐτὴ εἶναι ἡ πικρὴ ἀλήθεια. Εἶχε ὁ Ντοῦρο Χασὰν πλούτη ποὺ λίγοι τἄχουν σήμερα. Εἶχε, ἀπὸ τὶς ἁρπαγὲς ποὺ ἔκανε πραγματικὸ θησαυρό. Καὶ ὅμως ἡ μαύρή του ψυχὴ δὲν ἤθελε νὰ βλέπη τοὺς ἄλλους καὶ μάλιστα τοὺς χριστιανούς, νὰ εὐτυχοῦν. Τὸ δολοφονικὸ του χέρι δὲν πλήρωνε ποτὲ τὸ δίκιο τῶν ἐργατῶν του.

Ἡ συμφωνία γιὰ τὴ δουλειὰ καὶ τὴν... ἀμοιβὴ ἔγινε τὸ βράδυ μολις ἔφτασαν οἱ κυνηγημένες ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ τὴ δυστυχία ἀδερφές. Γνωρίζοντας μὲ τὶ δυσκολία μποροῦσε κανεὶς τὴν ἐποχὴ αὐτὴ νὰ οἰκονομήση. λίγο ψωμί, δέχτηκαν νὰ τσολίσουν τὸ καλαμπόκι τοῦ Ἀγᾶ καὶ νὰ πάρουν γιὰ τὸν κόπο τους μιὰ ὀκᾶ μόνο.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάντια τοῦ σκλάβου. Ἀγωνίζεται γιὰ νὰ μπορέση νὰ διατηρηθῆ στὴ ζωή. Ἀγωνίζεται γιὰ ν' ἀντισταθῆ στὶς τόσες στερήσεις. Καὶ ὅμως, κάτω ἀπὸ τὶς συθῆκες αὐτὲς διατήρησε ἀκέραια τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς του. Σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς κατοχῆς ἔκρυ-

(Συνέχεια: εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

Α ΤΙ ΧΡΟΝΟΓΓΑΦΗΜΑΤΟΣ

Η ΑΥΤΟΧΕΙΡ

Κυριακὴ πρωϊ. Τὸ καθῆκον πρωτεύει καὶ σήμερα, τὴν ἡμέρα τῆς ἀργίας γιὰ τὸν πολὺ κόσμο, ὄχι ὅμως καὶ γιὰ τὴ δασκάλα τοῦ χωριοῦ.

Βέβαια δὲ θὰ τὴν ἀπασχολήση πολὺ τὸ καθρέφτισμα τὸ φτιάξιμο καὶ τὰ ἄλλα ποὺ καθηλώνουν ἄλλες ποὺ ἴσως ἔχουν ἔργο μόνο τὴν ἐμφάνιση. Τὸ ἔργο τῆς δασκάλας εἶναι ἄλλο. Νὰ γίνη παράδειγμα σὲ μικροὺς ἀλλὰ καὶ σὲ μεγάλους, στὸν τρόπο, στὴ συνετὴ καὶ ἐπιμελημένη ἐμφάνιση στὴν καθαριότητα καὶ τὴν κοσμιότητα, καὶ νὰ ζεστάνη τρυφερὲς ψυχές, ποὺ θὰ τὶς ὁδηγήση τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸ χῶρο τῆς κοινῆς λατρείας. Δὲ θὰ τὴν περιμένουν στὴν αὐλὴ τοῦ σχολειοῦ. Θὰ περιμένη ἐκεῖ νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ καθυστερημένοι μαθηταί της.

Θὰ συγκεντρώση πληροφορίες γιὰ τοὺς ἀπόντες, θὰ ρωτήση θὰ μάθη, θὰ ἀπαντήση στὰ τιτιβήσματα καὶ τοῦ ἑξάχρονου καὶ τοῦ δωδεκάχρονου παιδιοῦ, ἀναγκασμένη νὰ ἀνεβοκατεβαίνη τὶς σκάλες τῆς ψυχικῆς ὡριμότητας. Ἀλλὰ καὶ μέσα στὴ ἐκκλησία δέ θὰ περιορισθῆ μόνο στὴν δικὴ της προσευχή. Δίπλα της ἔχει ἕνα κόσμο ἰδιόρυθμο, ποὺ δὲν ὑπακούει στὴ πειθαρχία τοῦ ἐνήλικου, τοῦ μεγάλου, τοῦ ὥριμου. Αὐτὸν τὸν κόσμο τὸν παιδικὸ μὲ πόση δυσκολία θὰ τὸν κρατήση στὸ χρονικὸ διάστημα τῆς λειτουργίας μακρυὰ ἀπὸ τὰ δικά του ἐνδιαφέροντα, γιατὶ τὸ παιδὶ προσεύχεται μὲ τὸ δικό του τρόπο καὶ ἀκόμη ὅταν παίζη. Καὶ ἡ μικρὴ ἀταξία τοῦ παιδιοῦ δὲ θὰ κριθῆ ἀπὸ τοὺς μεγάλους παρὰ σᾶν ἀδυναμία τοῦ παιδαγωγοῦ. Καὶ αὐτὸ ἀπὸ ἄγνοια τῶν μεγάλων ποὺ ποτὲ δὲν ἀσχολήθηκαν μὲ τοὺς μικρούς εἴτε ἔχουν εἴτε δὲν ἔχουν μικροὺς στὸ σπίτι τους. Πιὸ περισσότερο στὰ χωριά, στὰ μικρὰ μέρη. Δὲ τελειώνει τὸ ἔργο μέ τὴ λῆξι τῆς λειτουργίας. Ἄλλο ἔργο τὴν περίμένει τή δασκάλα ἢ τὸ δάσκαλο τοῦ χωριοῦ, τὸ νεοδιόριστο περισσότερο. Ἡ συντήρησή του. Δὲ θὰ τῶβρει στρωμένο στὸ σπίτι.

Νὰ μαγειρέψη νὰ πλύνη τὰ πιάτα, νὰ ἑτοιμασθῆ γιὰ τὸ ἔργο τῆς ἄλλης ἡμέρας. Κάθε ἕνα θέλει κόπο, ἰδιαίτερη καταβολὴ προσοχῆς καὶ μάλιστα ὅταν ὁ νέος δάσκαλος ἢ δασκάλα δὲν ἔχει καὶ τὴν πεῖρα τοῦ χρόνου. Ἔτσι ἡ μονότονη ἐπανάληψη τῶν ἰδίων, δημιουργεῖ τὴν νευρικότητα, τὴν κρίσι καὶ πολλὲς φορὲς τὸν κάματο. Πῶς νὰ διασκεδασθῆ αὐτὸς ὁ κάματος στὸ μικρὸ περιβάλλον τοῦ χωριοῦ, ποὺ στερεῖται ὅλων τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων ποὺ τὸν σκορποῦν; Πουθενὰ ἡ ψυχαγωγία.

Τὸ μόνο ποὺ ἀπέμεινε μέσο συντηρήσεως τοῦ ἠθικοῦ Ἔτσι ἡ δασκάλα τοῦ χωριοῦ ἢ ὁ δάσκαλος, κλεισμένος, στὸν ἑαυτό του καὶ περιβαλλόμενος ἀπὸ τὸ ἄχαρι ἐπάγγελμα μὲ τις πολυσύνθετες σημερινὲς ἀπαιτήσεις του, καὶ τὰ μάτια ὅλης τῆς κοινωνίας παλαύει μ' ὅσα ἔμαθε καὶ ὅσα διαβάζει καὶ μὲ ὅτι τοῦ ζητοῦν οἱ προϊστάμενοι του, νὰ διεξάγη τὸ βαρὺ ἔργο τῆς ἀγωγῆς. Τῆς ἀγωγῆς μικρῶν ὑπάρξεων, ποὺ βαρύνονται μ' ὅλες τὶς συνέπειες ποὺ δημιουργοῦν οἱ μεγάλοι καὶ τὰ προβλήματα τῆς πολυσύνθετης ἐποχῆς μας.

Νὰ ἀπαλύνη τὶς ψυχὲς τῶν μικρῶν ποὺ γεννήθηκαν σὲ ἀντίξοες περιστάσεις ποὺ ἤπιαν φαρμακωμένο τὸ γάλα τῆς μάνας τους ἀπὸ τὶς ἄγριες συνθῆκες ποὺ πέρασε αὐτὴ στὰ δύσκολα μεταπολεμικὰ χρονια.. Τὸ πικραμένο γάλα τῆς μάννας δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχη ἐπίδραση στὸ μικρὸ ποὺ τὸ πίνει. Νὰ ζεστάνη ὁ δάσκαλος τὴν ψυχὴ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, ποὺ τὸ κρύο του σῶμα, ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἔλλειψη θερμῶν ἐνδυμάτων, τὴν ξυπολυσιὰ ἢ τὶς βίαιες σκηνὲς ποὺ ἴσως νὰ ἀντιμετωπίζει στὸ σπίτι, τὶς οἴδε ἀπὸ τὶ οἰκογενειακὰ περιστατικά, τὸ ἰδιοτροπιάζει. Κι' ὅμως πρέπει νὰ θερμάνη ὁ δάσκαλος τὴν ψυχὴ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ παιδιοῦ μέσα στὴν παγερὴ ἀτμόσφαιρα τῆς αἰθούσης, ποὺ τὶς λείπει καὶ ἡ στοιχειώδης θέρμανση ἀπὸ τὴν Πολιτεία στὶς χειμωνιάτικες μέρες. Πυρακτωμένο σίδερο καλεῖται νὰ γίνη ὁ παιδαγωγὸς γιὰ νὰ θερμάνη ψυχὲς καὶ σώματα. Καὶ ὅταν διαθέτοντας κι' αὐτά, ἀλλὰ καὶ ἐπάνω σ' αὐτὰ καὶ τ' ἀγάπη στὸ παιδὶ τό σπουδαιότερο γιὰ τὴν ἀγωγή, δὲ μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήση τὸν ἑαυτό του τότε, μοιραίως τότε, ἀποθαρρύνεται ὁ ἄπειρος, ἰδιοτροπιάζει ὁ πολύπειρος. Ἀλλὰ τότε ποιὸς θὰ τὸν καταλάβη; Οἱ πολλοὶ ὄχι. Ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους του οἱ λιγώτεροι, γιατὶ κι' αὐτοὺς τοὺς ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὸ τὸ ἔργο του ἡ ρουτίνα καὶ ἡ ἀλλαγὴ θέσεως. Ὑπάρχουν καὶ αἱ ἐξαιρέσεις. Δὲ μιλοῦμε γι' αὐτές. Οὔτε τὸ δὲν μὲ ἱκανοποιεῖ ὁ τρόπος καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δουλειᾶς μου γιαὐτό... συγχωρεῖσθε με.. ὅπως ἔκλεισε τὴ ζωὴ της ἡ νεαρὴ δασκάλα τοῦ Πλαισίου, ἐπάνω στὰ εἴκοσι τρία χρόνια τῆς νεότητός της. Δὲ ραίνομε βέβαια τὴν πρᾶξι της, οὔτε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο βρῆκε ἀπολύτρωση ἀπὸ τὸ βαρὺ ἔργο της. Τὰ ἐλατήρια ποὺ τὴν ὤθησαν ἐμφανίζομε, χωρὶς πικρία, χωρὶς κακοφανισμό, οὔτε γιατὶ παραμερίζονται τόσο, ἐκεῖνοι, ποὺ ἐτάχθησαν νὰ συνεχίσουν ἕνα ἔργο, ἀπὸ τότε ἀκόμη ποὺ δὲν ὑπῆρχε ἔνοια Κράτους. Τὸ Δάσκαλο τιμοῦμε. Ναί,. Τὸ Δάσκαλοἐκεῖνον ποὺ ὑπουργεῖ στὰ ἀπόμερα μέρη τῆς Πατρίδος μας γιὰ νὰ τὴν θωρακίση ὅσο δὲν τὴν θωρακίζουν ἐκεῖνοι, ποὺ ἔρχονται πρῶτοι καὶ καλύτεροι στὴ σημερινὴ μας κοινωνία.

Γ. Γ.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

ΧΕΙΡ ΗΣΑΥ, ΦΩΝΗ ΙΑΚΩΒ

Οὔτε ἡμᾶς ἐξέπληξεν, οὔτε τὸ ὁλονὲν μειούμενον ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Καπλάνη. Μᾶς ἔφερεν εἰς τὸν νοῦν μας τὴν ἱστοριαν τοῦ Ἰσαάκ. Ὁλόκληρον τὸ κείμενόν της εἶναι ἀναμάσησις τῶν ὅσων κατὰ καιροὺς ἔχει γράψει ἡ συνάδελφος εἰς βάρος τοῦ Διευθυντοῦ μας. Ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τίποτε ἄλλο δὲν ἠδύνατο νὰ προσθέση ὁ σερβιτόρος τῶν Ἀθηνῶν πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ συνιστούσαμεν νὰ ἀποφεύγη νὰ ἀσχολεῖται μὲ ζητήματα ξένα πρὸς τὴν μελέτην τῶν γραφῶν. Διὰ τὰ τυχὸν ἄλλα ἐλαττώματά του ποὺ τὸν καθιστοῦν ὅμοιον μὲ τὸν Διευθυντὴν τῆς συναδέλφου θ' ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΟΝΑΤΟΥ

Οἱ μικροὶ μαθηταὶ τοῦ συνοικισμοῦ Δονᾶτος(Βίλια) Παλαιοχωρίου ἀνερχόμενοι εἰς 50 περίπου εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διανύουν καθ' ἑκάστην καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἀπόστασιν περίπου μιᾶς ὥρας, μεταβαίνοντες εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Παλαιοχωρίου. Νομίζομεν ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν πυραύλων χωριὰ ἀκριτικὰ μὲ νόμιμον ἀριθμὸν μαθητῶν δὲν πρέπει νὰ στεροῦνται σχολείου. Ἡ διάθεσις πιστώσεως δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς ἐκκρεμούσης εἰς τὸ ὑπουργεῖον προτάσεως περὶ ἱδρύσεως Σχολείου πρέπει τὸ συντομώτερον νὰ γίνουν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. . ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ προηγουμένου σημειώματὸς μας ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν γεωργῶν περιοχῆς Σαγιάδος καὶ Ραγίου, οἱ ὁποῖοι ἐστερήθησαν τῶν ἀγρῶν των συνεπείᾳ τῆς διανοίξεως τῆς νέας κοίτης Καλαμᾶ καὶ τοῦ κατασκευασθέντος ἀναχώματος, παρακαλοῦμεν τοὺς κ.κ. βουλευτὰς ὅπως ἐνεργήσωσι διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἄμεσον ἀποζημίωσιν. Ἐὰν τυχὸν ἡ ταχεῖα ἀποζημιώσις προσκρούει εἰς νομίμους διατυπώσεις ὀρθὸν καὶ δίκαιον θὰ εἶναι νὰ δοθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μουσουλμανικοὶ ἀγροὶ ἴσης ἐκτάσεως ἐκ τῶν αὐθαιρέτως κατεχόντων τοιαύτας ἐκτάσεις.

*

ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Εὐχαριστοῦμεν τὴν συνάδελφον «Θεσπρωτικὸν Βῆμα» διὰ τὰ καλά της λόγια ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος μας. Τὴν διαβεβαιοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχεν ἐκδόσεως καὶ ἑτέρας ἐφημερίδος ἂν ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη γνωστὴ συνάδελφος μὲ τὴν ἀχαλίνωτον ἀρθογραφίαν της δὲν εἶχε καταστῆ προσωπικὸν ὄργανον τοῦ διευθυντοῦ της. Ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου μας θὰ μᾶς εὕρη πάντοτε ἡνωμένους ὥστε μὲ γοργότερον ρυθμὸν νὰ εὕρουν ταῦτα τὴν ἐπίλυσίν των.

*

ΤΟ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ ΚΤΙΡΙΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ λιμένος Ἡγουμενίτσης θέτομεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν καὶ τῶν κ.κ. βουλευτῶν ὅτι πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς Πόλεως τῆς Ἡγουμενίτσης ἐπιβάλλεται ἡ ἀνέγερσις νέου συγχρονισμένου τελωνειακοῦ κτιρίου πληροῦντος ὅλας τὰς προϋποθέσεις μιᾶς κατ' ἐξοχὴν τουριστικῆς πόλεως ἡ ὁποία θὰ εἶναι ὁ πρῶτος λιμὴν ποὺ θὰ φιλοξενεῖ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφικνουμένους ξένους.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΔΟΣΕΙ ΜΑΣ

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝΜΑΣ

[Ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως μας, ἐλάβομεν ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρίων καὶ ἐκ τῶν ταξειδευμένων Θεσπρωτῶν, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐκφράζουν τὰς εὐχάς των διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος» καὶ τὴν χαρὰν των διότι ὁ Νομὸς ἀπέκτησε ἕνα ὄργανον μάχης διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν πολλῶν προβλημάτων τοῦ τόπου μας. Ἀπὸ τὰς ἐπιστολὰς αὐτὰς ἀποδεικνύεται ἡ καλὴ ἐντύπωσις ποὺ ἐπροκάλεσε ὁ «Θεσπρωτικὸς Ἀγὼν» ὡς καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ πρὸς ἡμᾶς. Εἴμεθα βαθύτατα συγκινημένοι διὰ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι πολλαπλασιάζουν τὰς ὑποχρεώσης μας καὶ διαβεβαιῶμεν ὅτι ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ θὰ σταθῇ ἀπαρασάλευτος εἰς τὸ καθῆκον της καὶ ἀκούραστος ὑπερασπιστὴς τῶν Θεσπρωτικῶν συμφερόντων.

Ἐὰν θὰ μᾶς ἦτο εὔκολον, ἐκ τῆς διαθέσεως χώρου θὰ τὰς ἐδημοσιεύαμε τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, μὲ τὰς ἀδόλους ἐκδηλώσεις καὶ ἀγνὰ αἰσθήματα, ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν. Πλὴν ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχύσῃ δι' ἕναν παλαίμαχον ἀγωνιστὴν τῶν Θεσπρωτικῶν ζητημάτων, λευκαθέντα εἰς τὴν διακονίαν τῆς Θεσπρωτίας, τὸν ἰατρὸν καὶ γερουσιαστὴν κ. Π. Μπέμπην, τὸν ὁποῖον καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσα μᾶς γράφει.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ σεβαστοῦ Φίλου καὶ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀγαπητέ μοι Πᾶνο,

Σ' εὐχαιρστῶ θερμῶς,ποὺ ἅμα τῇ ἐκδόσει του ἤρχισες νὰ μοῦ στέλλης τὸν «Θεσπρωτικὸ Ἀγῶνα» σου καὶ μάλιστα μὲ τὴν φιλικωτάτην ἀπὸ μέρους Σου ἐπιγραφὴν «τιμῆς ἕνεκεν». Ἡ εὐγενὴς αὐτὴ καὶ ἀβροεπὴς ἔκφρασίς Σου διὰ τὴν ταπεινότητά μου μὲ συγκινεῖ βαθέως καὶ μὲ διαθέτει εὐγνωμόνως πρὸς Σέ. Ἐξ ἄλλου Σὲ συγχαίρω ἐγκαρδίως διότι ὑπείκων εἰς τὴν ἀγωνιστικὴν Σου διάθεσιν εἰςτὸν τόπον μας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς τοπικῆς πατρίδος μας εἰς τὸν ἀκραῖον αὐτὸν σταθμὸν τοῦ ἔθνους, ποῦ ἀποτελεῖ τὴν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Καλαμᾶ Ἑλλάδα, ἐλευθέραν καὶ ἀλύτρωτον μέχρι τῶν Ἀκροκεραυνίων καὶ τῆς Ἡρωϊκῆς Χειμάρας, πρὸς ταῖς ἄλλαις Σου προσπαθείαις ἀνέλαβες καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν τόπον καὶ διὰ τῆς Δημοσιογραφικῆς ὁδοῦ. Οἰκονομικῶς γνωρίζω ὅτι θὰ παλαίψης σκληρὰ καὶ Σὺ ὅπως καὶ οἱ δύο Συμπολῖται καὶ Συναδελφοί Σου, ἀμφότεροι καὶ αὐτοὶ προσωπικοὶ φίλοι μου. Διότι οἱ σκαπανεῖς τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου εἰς τὴν ἀπόμερον αὐτὴν ἀλλὰ τιμαλφεστάτην ἐθνικῶς γωνίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ παμφιλτάτην δι' ἡμᾶς, τὰ τέκνα της, ἔχουν ὡς ἀχώριστον ἔμβλημα τὸ σπαρτιατικὸν «πεινῶντι τῶνδρες» ἀφοῦ ἀσκοῦν τὸ καθῆκον τῆς Δημοσιογραφίας εἰς πτωχοτάτην ἀλλὰ καὶ ἔντιμον καὶ ἀξιοπρεπῆ περιοχήν. Σεῖς ὅμως οἱ Συμπατριῶται Δημοσιογράφοι σᾶν κι' ἐμᾶς, τοὺς τοπικοὺς Πολιτικοὺς δὲν ἀτενίζετε πρὸς τὸν πλοῦτον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς τῆς τοπικῆς καὶ γενικῆς Πατρίδος Σας.

Εὐχόμενος εἰς τὸν «Θεσπρωτικὸν Ἀγῶνα»Σου, ἀγῶνας καὶ ζωὴν εἰς τὸ διηνεκὲς διατελῶ μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων,

ΠΕΤΡΟΣ Δ. ΜΠΕΜΠΗΣ

ΑΤΑΙΟΙΑΣΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Εἶπαν τὸ τυπικὸ ναὶ καὶ ξεκινήσανε δίπλα–δίπλα γιὰ τὸ ἀνηφόαισμα τοῦ συζυγικοῦ βίου, μὲ διαφορετικὰ ἐφόδια ὁ καθένας. Ἐκείνη μὲ ὄνειρα, ἐκεῖνος μὲ ἀρθριτικά. Στὴ διετία ἐπάνω ἦλθε ἕνα παιδί, καρπὸς ἀλλόκοτος ἀπὸ τὴ διασταύρωση τοῦ κεφιοῦ καὶ τῆς παρακμῆς.

Συγκινημένη ἡ πατρικὴ ὡριμότητα ἔσκυψε ἐπάνω ἀπὸ τὸ λίκνο ἔκπληκτη γιὰ τό κατώρθωμά της καὶ περήφανη.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἡ σύζυγος μπῆκε στὸ περιθώριο. Τὴν ἡμέρα ὁ σύζυγος στὴ δουλειὰ του. Τὸ βράδυ κουρασμένος μὲ τὸ σῶμα του τσακισμένο καὶ τὴ συνείδησί του ἥσυχη. Ἕνα μικρὸ χάδι τοῦ μικροῦ καὶ ἐπηκολούθη ὁ ὕπνος. Καὶ δίπλα στὸ ἀνδρικὸ αὐτὸ ροχαλίζον ἐρείπιον ἔμεινε ἄϋπνη ἡ σφριγῶσα νεότητα, ἡ σάρκα.

Μιὰ γυναῖκα ποὺ παντρεύεται καὶ ποὺ ἀποκτᾶ παιδὶ παύει νὰ εἶναι πλάσμα μὲ αἰσθήσεις, αἰσθήματα ψυχή; Καλὸ τὸ παιδί, ὁ ἄλλος χῶρος ὅμως ποὺ μένει ἀκάλυπτος;

Τότε ἀκριβῶς μέσα στὴν ἄδεια ψυχὴ τῆς γυναῖκας μπαίνει σὰν σκιὰ ὁ τρίτος.

Καὶ δυστυχῶς εἶναι πολλὰ τὰ καταφανῶς ἀνόμοια αὐτὰ ζεύγη ποὺ τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς τὰ ἐκσφενδονίζει στὴ δίνη τῆς ἀπολύτου ἀσυνεννοησίας ἡ ἀνεξήγητος σκληρότης ἑνὸς συνοικεσίου.

Τὰ ζεύγη αὐτὰ ἀποτελοῦν κοινωνικὰς πληγάς. Δημιουργοῦν ἑστίες ποὺ ἀπὸ μέσα τους μοιραῖες θὰ σκορπιστοῦν οἱ πνιγηρὲς ἀναθυμιάσεις τῶν σκανδάλων.

Ἂν ἡ νέα γυναῖκα καταδικάζεται νὰ ζήση στὸ πλευρὸ ἑνὸς γέρου ἄνδρα εἶναι ἡρωΐδα, τότε θυσιάζεται. Ἂν ὅμως εἶναι κοινὸ ἀνθρώπινο πλάσμα, τότε κλείνε τὰ μάτια της καὶ πέφτει μοιρολατρικὰ στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς ἄλλου.

Καὶ τὸ πρῶτο κακὸ καὶ τὸ δεύτερο ὀλέθριο καὶ πάνω ἀπ' ὅλα κακὸς καὶ ὀλέθριος ὀγάμος μιᾶς ὁλοζώντανης γυναίκας ποὺ δονεῖται μ' ἕνα παρηκμασμένον ἄνδρα ποὺ ἐκπνέει.

ΘΥΑΜΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

θε βαθειὰ μὲς τὴν ψυχὴ του τὴ φλόγα τῆς ἐλευθερίας. Τὴ ζωντάνευε μὲ τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα ὥσπου ξεπήδησε μέρα καὶ κατάκαψε τὸν ἐχθρουλο δυνάστη.

Πάνω ὅμως ἀπὸ τὴν τριπλῆ κατοχὴ τῶν Γερμανῶν Ἰταλῶν καὶ Βουλγάρων ἦταν καὶ οἱ Τοῦρκοι. Ἐλεύθεροι ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, ἀποτελοῦσαν τὸν ἀφέντη τῶν ὑποδούλων στὰ ἀκριτικὰ κυρίως χωριὰ τῆς Ἠπείρου καὶ σ' ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος. καὶ ἔσπερναν τὸν τρόμο μὲ τὰ ἐγληματικὰ τους ἔργα.

Ὁ Ντοῦρο Χασὰν λοιπὸν ἦταν ἐλεύθερος νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλη. Κανεὶς δὲν τὸν ἐμπόδιζε. Ἅρπαζε ὅ,τι ἤθελε καὶ κανεὶς δὲν τὸν ἐνοχλοῦσε. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλευθερία αὐτὴ νὰ μὴν τοῦ ἔδινε ὁ κατακτητής, ἦταν γνώρισμα τοῦ χαρακτῆρος του ἡ ἁρπαγή. Πῶς μποροῦσε λοιπὸν μιὰ τέτοια αἱμοβόρα ψυχὴ νὰ σπλαχνιστῇ τὶς δυστυχισμένες ἀδερφὲς ποὺ ἡ πεῖνα τὶς ἔσπρωχνε στὰ ξενοδουλέμα; Πῶς μποροῦσε νὰ ἁπλώση τὸ χέρι του καὶ νὰ τοὺς δώση ὄχι ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ αὐτὸ ποὺ ἄξιζαν οἱ κόποι τους;

—Ἄντε τώρα νὰ κοιμηθῆτε καὶ ψωμὶ δὲν ἔχομε στὴ συμφωνία, φώναξε ἄγρια τὸ βράδυ μόλις ἔφτασαν, καὶ τοὺς ἔδειξε ἕνα ὑπόγειο. Κι αὐτὸς ἔτρεξε στὸ ἀρχοντόσπιτό του γιὰ νὰ γευτῇ ὅσα τοῦ εἶχαν ἑτοιμάσει ἡ γυναῖκα του καὶ ἡ κόρη του —φιδίσιες ψυχὲς μέσα σὲ γυναικεῖα σώματα.

Ζημέρωσε. Ἕνας ἄφωτος ἥλιος, μαῦρος καὶ θλιμμένος ξεπρόβαλε μέσα ἀπὸ τὰ σύνεφα, θαρρεῖς πῶς πενθοῦσε κι αὐτὸς καὶ μοιραζόταν τὴ θλίψη τῶν δυὸ γυναικῶν ποὺ εἶχαν ἀρχίση κιόλας τὴ δουλειά. Ὁ Ἀγᾶς εἶχε ξυπνήσει πρωΐ—πρωΐ. Γέμισε ἕνα δωμάτιο ὁλόκληρο καλαμπόκι καὶ μ' ἄγριες φωνὲς ἔδωσε... ῥητὴ διαταγὴ νὰ εἶναι ἕτοιμο ὡς τὸ βράδυ αὐτὸς θὰ γύριζε. Ὕστερα καβάλησε τ' ἄλογό του κι' ἔφυγε. Γιὰ ποῦ; Ἴσως γιὰ καμιὰ καινούργια ἁρπαγή. Ἴσως γιὰ νὰ ἀφήση στοὺς δρόμους καμιὰ νέα οἰκογένεια παίρνοντάς της κι' αὐτὸ τὸ σπίτι ἀκόμη.

Καὶ ῥίχτηκαν στὴ δουλειὰ οἱ ἄμοιρες ἀδερφὲς γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐκτελέσουν τὴ διαταγὴ τοῦ Ντοῦρο Χασάν. Ἔσκυψαν τὸ κεφάλι –δοῦλοι Τσαρικοὶ– γιὰ νὰ τελειώσουν σὲ μιὰ μέρα καὶ νὰ πάρουν... τὴν ἀμοιβή. Μὰ δὲν ἔφτανε ἡ τόση δουλειὰ ποὺ τοὺς εἶχε ἀναθέσει ὁ Ντοῦρος Χασάν, Εἶχαν ἀπὸ πάνω τους σὰν ἐπιτηρητὰς τὴ γυναῖκα καὶ τὴν κόρη τοῦ Ἀγᾶ.

—Ἡ μιὰ θὰ τσολίση τὸ καλαμπόκι καὶ ἡ ἄλλη θὰ πλύνῃ τὰ τσάβαλα, ἦρθαν νὰ τοὺς ἀναγγείλουν μόλις ἐκεῖνος ἔφυγε. Ἀλλὰ πῶς μποροῦσε νὰ γίνῃ αὐτό; Τὶ θὰ γινόταν τὸ βράδυ ποὺ θὰ γύριζε ὁ Χασάν; Ἂν δὲν ἦταν τελειωμένη ἡ δουλειὰ ποὺ τοὺς εἶχε ἀναθέσει, ἄραγε τὶ τὶς περίμενε; Ἀρνήθηκαν. Κι' αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία νὰ μείνουν χωρὶς ψωμὶ ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα. Ἔβαλαν τὸ δυνατὰ τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ συγκρατηθοῦν ἀπὸ τὴν πεῖνα. Ἐξάντλησαν καὶ τὶς τελευταῖες τους δυνάμεις στὴν κοπιαστικὴ δουλειά. Εἶχεν περάση 24ωρο ὁλόκληρο χωρὶς νὰ φᾶνε. Δούλεψαν ὅσο περισσότερο μποροῦσαν. Κι' ὅμως. οὔτε λίγο ψωμὶ δὲν βγῆκε ἀπὸ τὰ χέρια των... ἐπιτηρητῶν τοῦ Ἀγᾶ. Μόνον ἀπειλὲς καὶ βλαστήμιες ἦταν ἕτοιμες νὰ ξεστομίσουν σὲ κάθε στιγμὴ οἱ φαρμακερὲς κόμπρες.

Τὸ βράδυ γύρισε ὁ Χασάν Καμαρωτὸς ἀπάνω στ' ἄλογό του μπῆκε στὴν αὐλή. Ξεπέζεψε καὶ μὲ ὕφος αὐταρχικὸ ἀνέβηκε τὶς σκάλες. Ἕνα χαμόγελο ζωγραφίστηκε στό ἐγκληματικὸ πρόσωπό του μόλις εἶδε τὶς δυὸ γυναῖκες ποὺ ἀποτελείωναν τὴ δουλειά. Κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε:

—Μμμ! Ὅπως βλέπω θὰ τὸ πάρετε τὸ ὀκᾶ. Νὰ δοῦμε καὶ αὔριο. Ἀπόρεσαν οἱ δύστυχες ἀδερφὲς ἀκούοντας τὰ τελευταία αὐτὰ λόγια. Πίστεψαν ὅτι θὰ εἶχαν δουλειὰ καὶ τὴν ἑπομένη κι' ἔτσι θὰ ἔπερναν καὶ μιὰ ὀκᾶ ἀκόμη.

Μὰ δυστυχῶς, δὲν ἦταν ὅπως τὰ ὑπολόγιζαν τὰ πράγματα. Ὁ αἱμοβόρος Ντοῦρο Χασὰν ἤθελε νὰ τοῦ δουλέψουν ἀκόμη γιὰ νὰ τοὺς δώση κεῖνο ποὺ εἶχαν συμφωνήσει. Διαμαρτυρήθηκαν, τὸν παρακάλεσαν, ἀλλὰ ἡ καρδιὰ του ἦταν ἀπὸ κεῖνες ποὺ δὲν λυγίζουν εὔκολα μὲ δάκρυα καὶ παρακάλια.

(Συνεχίζεται)

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς ΑΤΕ αἱ Ἑνώσεις Γεωρ. Συν]σμῶν Θεσπρωτίας ὑπάγονται εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν ΑΤΕ Κερκύρας. Κατ' αὐτὰς ἐπεσκέφθη τὰ ὑπ)ματα ΑΤΕ καὶ Ἑνώσεως Γ. Συν]σμῶν Ἡγουμενίτσης Φιλιατῶν καὶ Παραμυθίας ὁ νεοτοποθετηθεὶς ἐπιθεωρητὴς Συν]σμῶν κ. Κανέλλος, ὅστις συνειργάσθη καὶ κατετοπίσθη ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὴν Θεσπρωτίαν.

ΑΠΗΛΛΑΓΗ

Τῇ 22)1)59 ἐξεδικάσθη εἰς τὸ τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον ἡ μήνυσις τῶν σκηνιτῶν Κτηνοτρόφων κατοίκων Πλαισίου (συνοικισμὸς Κώτσικας) Κ. Ζιτούνη καὶ Λαμπρου Μίγκου κατὰ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Πλαισίου. Οἱ μηνυταὶ κατηγόρουν τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ὅτι διὰ τὴν παραχώρησιν εἰςαὐτοὺς φθινοπωρινῆς βοσκῆς κατὰ τὸ ἔτος 1957 τοὺς ἐζήτησεν δραχ. 4000 τὰς ὁποίας ἔδωσαν.

Τὸ Δικαστήριον ἐκήρυξε ἅπαντας καὶ ἀθώους ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

—Ἀρχαιρεσίαι τῶν φίλων τῶν Προσκόπων

Τὴν 18ην τρέχοντος ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν φίλων τῶν Προσκόπων εἰς τὴν Λέσχην χωρ]κῆς. Κατ' αὐτὴν ἐξελέγη Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου τὸ ὁποῖον ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. 1) Σπυρ. Καλλαρέκου Πρωτοδίκου Προέδρου, 2) Ἰων. Χαρίτωνος Δ]ντοῦ Νομαρχίας Ἀντιπροέδρου, 3) Βασιλείου Διαμάντη Δηκηγόρου Γεν. Γραμματέως, 4) Ἀντωνίου Χονδροπούλου Ἐμπόρου Ταμίου, καὶ μελῶν Βασ. Τσώτη Δημ]λου, Νικολάου Φραγκοπούλου Ταμίου ΑΤΕ Τηλεμάχου Σπυροπούλου, Ἀναστ. Τσάτση Λιμενεργάτου, Νικήτα Τίγκα Δημ. Ὑπαλλήλου.

Τὸ ἀνωτέρω Διοικητικὸν συμβούλιον παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὴν παραχώρησιν Λέσχης. Ὁ κ Νομάρχης διέταξε νὰ δοθῇ οἰκόπεδον ἐκ τῶν ουσουλμανικῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν Λέσχης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Παράρτημα Π.Ι.Κ.Π. . Ἡγουμενίτσης προκειμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν μίσθωσιν α) Κεντρικοῦ καταλλήλου διαμερίσματος ἐκ' (3) τριῶν τουλάχιστον κυρίων δωματίων πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Παιδικοῦ Ἰατρείου καὶ β) αἰθούσης Ἐστιάσεως ἐλαχίστων διαστάλεων 5 Χ 8 μέτρων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς παρ' αὐτῷ λειτουργούσης Εἰδικῆς Ἑστίας, θὰ δεχθῇ προσφορὰς καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἕως τῆς 20ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ καὶ ὥραν 11-1 μμ.

Διευκρινίζεται ὅτι τὰ προσφερθησόμενα διαμερίσματα πρὸς στέγασιν τοῦ Ἰατρείου καὶ Εἰδικῆς Ἑστίας, δύναται νὰ κεῖνται εἰς διαφορετικὰ σημεῖα τῆς πόλεως.

Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐνταῦθα Παραρτήματος Π.Ι.Κ.Π.Α.

Ἐκ τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α.

Ὁ κ. Ἰωάννης Κέντρος

Ὁ συμπατριώτης μας κ. Ἰωάννης Κέντρος ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος ἐγκατεστημένος ἐν Ἀθήναις μετέφερε τὸ γραφεῖον του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη 15 Β' ὄροφον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀρενὴ Π. Δακούκη ἐκ Πλαισίου καὶ Χαράλαμπης Σ. Κῖτσος ἐκ Βορείου Ἠπείρου ἠρραβωνίσθησαν τὴν 2]2]59.

Εὐαγγελία Γ. Κοντογιάννη ἐκ Πλαισίου καὶ Νικόλαος Π. Πέτρου Παντοπώλης ἐκ Φιλιάταις ἠρραβωνίσθησαν.

Ὁ Θ. Ἀγὼν εὔχεται καλὰ καὶ γρήγορα στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Εἰς τὸν τελέσαντα τοὺς γάμους του φίλον δημ]λον κ. Ἀθανάσιον Ἀηδώνην ἢ Νάκην μετὰ τῆς δημ]σης Ἀλεξάνδρας Καρακώστα εὐχόμεσα ὁλοψύχως βίον πλήρη εὐτυχίας.

Οἰκογένεια Ἀθανασίου Θ. Ἀθανασίου ἐκ Καρτερίου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν 10ην τρέχοντος ἀπεβίωσεν Μαυρουδίῳ καὶ εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν ὁ Βασίλειος . Κολιογιάννης.

ασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Κοινότης Μαργαριτίου
Ἀριθμ. Πρωτ. 1'2

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότιτος Μαργαριτίου διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ὥραν 11-12 π.μ. ἐκτίθεται ἐν τοῖς Γραφίοις τῆς ΤΥΔΚ Θεσπρωτίας. εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῆς ο]ο εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν ἐγκεκριμένων τιμολογίων ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου τῶν κάτωθι ἔργων.

1' Κατασκεὴ Κοιν. Ἀποχωρητηρίων προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχ. 19.000

2) Ἐπέκτασις ὀχετοῦ Κοιν. Πλατείας προϋπολογισμοῦ δραχμ 36.000 καὶ

3) Διαμόρφωσις Κεντρικῆς Πλατείας προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχ. 16.000.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι ἔχοντες ἐκτελέσει παρομοίας φύσεως ἔργα.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν 5ο]ο ἐκ τοῦ προϋπ]σμοῦ δαπάνης εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης.

Πληροφορίαι καὶ μελέται ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. καὶ τῆς Κοινότητος Μαργαριτίου.

Ἐν Μαργαριτίῳ τῇ 14]2]59

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΧΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγομ.

Προκηρύσσομεν Ἀρχαιρεσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν 20ην Φεβρουαρίου 1959 ἡμέραν Παρασκευὴν γεννησομένων ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Συλλόγου. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπετευχθησομένης ἀπαρτίας ἐπαναλαμβάνωνται τὴν ἐπονέηνν Παρασκευὴν 27ην Φεβρουαρίου 1959.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1959.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΣΟΥΡΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Δήμαρχος Ἡγουμενίτσης Διακηρύττει ὅτι .

1) Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργυθησομένην εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν (καφενεῖον Παναγ. Μιχαλᾶ) τὴν 25 Φεβρουαρίου τοῦ 1959 ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκποίησις τεσσαράκοντα τριῶν (43) οἰκοδομησίων οἰκοπέδων τοῦ Δήμου κειμένων ἐντὸς σχεδίου πόλεως Ἡγουμενίτσης καὶ εἰς θέσιν τάνια ὡς ταῦτα ἐμφανίζονται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Πολιτοπούλου τοπογράφου μηχανικοῦ συνταχθὲν τοπογραφικὸν διάγραμμα.

Ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς τιμήματος τὰ ποσὰ τὰ ἐν τῇ ταὐταρίθμῳ διακηρύξει ἀναγραφόμενα καταβλητέα πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ οἰκείου συμβολαίου.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς διὰ γραμματίου παρακαταθηκῶν τὸ ἓν δέκατον (1]10) τῶν ἐλαχίστων ὁρίων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ προσέρχωνται εἰς νὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῇ 6η Φεβρουαρίου 1959.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΙΤΟΥΛΗΣ